

A manobra de Khersón

Description

Esta semana comezou cunha declaración importante do presidente ucraíno Zelenskyi, confirmando que Ucraína nunca se negou a negociar con Rusia, pero está disposta a facelo sobre unha base seria e nomeou as condicións relevantes para iso:

- restauración da integridade territorial de Ucraína;
- respecto á Carta da ONU;
- a reparación de todos os danos por parte de Rusia;
- castigo a todos os criminais de guerra;
- garantías de que Rusia non volverá invadir Ucraína.

Esta vez non mencionou, como o fixera anteriormente, a imposibilidade de negociar co actual presidente ruso, Putin. Esa última condición resultaba demasiado intransixente e facía depender a terminación da guerra coa evolución interna en Rusia. En medios internacionais coméntase que este cambio, probablemente influído por EE.UU. (días antes, o asesor do presidente norteamericano para a seguridade nacional, Jake Sullivan, visitou Kíiv), debe sinalizar unha maior disposición de Zelenski a empezar conversacións de paz con Rusia para que o mundo vexa que é Ucraína, non Rusia, a que está a tratar de pór fin á guerra. Con isto aliviaríase, en parte, a inquietude no mundo pola duración da guerra e o conseguinte crecemento do custo da axuda a Ucraína e a desfavorable evolución dos mercados mundiais da enerxía e os alimentos, que seguen sufrindo fortemente as consecuencias da incursión rusa.

Rusia, pola súa banda, cando pode, fala do seu desexo de negociar a paz, pero esta retórica por parte dun país agresor evidente, cuxo ministro do exterior di en público que “Rusia nunca agrediu a ninguén, nin sequera a Ucraína”, faise cada vez menos crible. Ao incorporar outras catro rexións ucraínas (sen ter conseguido control completo sobre elas) como parte da Federación de Rusia, destruíu todo o crédito como suxeito do dereito internacional, para que se poida chegar a un acordo con ela. Anteriormente pretendía “protexer” á poboación rusófona, intentando convertelos nos seus cidadáns repartindo ilegalmente pasaportes rusos; agora declarou unha quinta parte de Ucraína como o seu territorio nacional, reclamando o seu “dereito a defender as súas terras” con todos os recursos, incluídas as armas nucleares.

Sen lugar a dúbidas, un estado criminal que practica terrorismo tanto no interior como no exterior.

A portavoz do Ministerio do Exterior de Rusia, M. Zakhárova afirma que o seu país está aberto ás negociacións “sobre a base das realidades que se están a conformar”, é dicir, que hai que aceptar a realidade da ocupación, porque Rusia vai quedar onde chegou “para sempre” e, como demostrou a remota e recente historia, seguirá conquistando, se se chegase

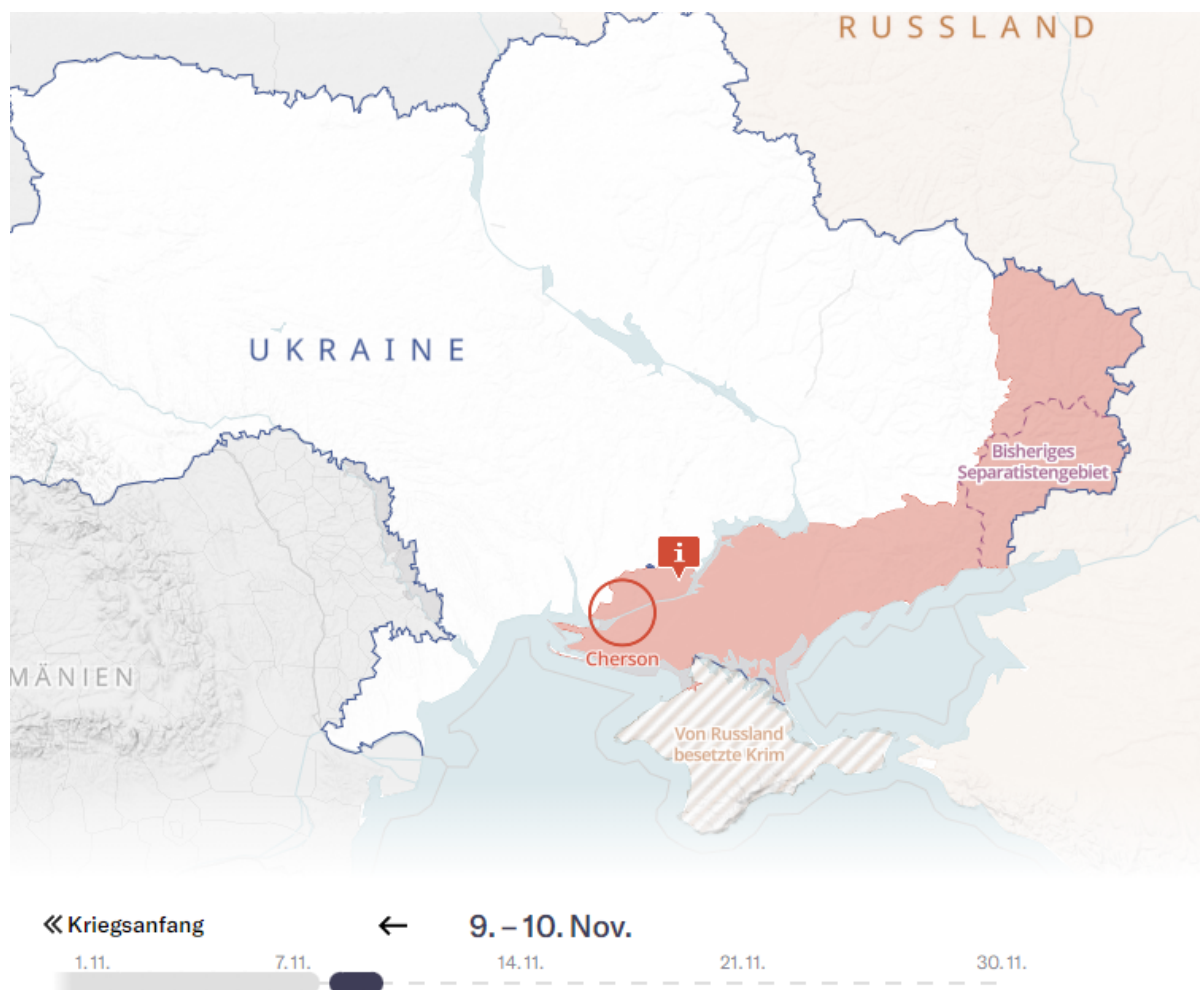
a celebrar un armisticio.

O mércores pasado, o comandante das tropas do sur, Surovikin, recibiu o visto e prace do ministro de defensa Xoigu para replegar as súas forzas da cidade de Khersón porque é “conveniente organizar a defensa ao longo da liña de barreira do río Dnipro, na súa orilla esquerda”. Chamou esta decisión “pouco fácil”, revelando con iso que non era algo imprevisto. Cando asumiu a comandancia hai un mes, recoñeceu en público que a situación militar de Khersón era complicada e podía implicar toma de “decisións pouco fáciles”. Pódese entender que non logrou o obxectivo de recompoñer a situación, que evidentemente consistía, como mínimo, en establecer o control total sobre a “nova provincia rusa”. A pesar de ter a reputación de eficaz, o que demostrou en Siria con “as súas tácticas militares que violan completamente as regras da guerra” (así o expresou un oficial da intelixencia británica), tivo que proceder á retirada, facendo crer que se trataba dun repliegue. En termos militares, a “conveniencia” de organizar a defensa na orixe esquerda do Dnipro soa absurda porque desde a orixe dereita, que é máis alta, o fogo de artillería pode cubrir todo o territorio, chegando ata os istmos de Crimea. Con isto ponse en perigo a idea principal da intervención militar rusa, a de asegurar a conexión de Crimea coa Rusia continental.

Coñecendo a Suvorikin como un executor despiadado, pódese dar pouco crédito á súa argumentación de que a “decisión pouco fácil” serviría para salvar as vidas dos militares rusos, porque nunca lle importaron as vidas nin civís nin militares, pero si se lle pode crer cando dixo que quería salvar “a capacidade de combate das tropas”, que estaba fortemente deteriorada polos avances dos ucráinos.

A comandancia ucráína tomou a noticia do repregamento ruso de Kherón con moita reserva, porque se trata dunha manobra.

Isto non é unha mera afirmación senón que se basea en varias razóns. Primeiro de nada, non se pode crer o que din os rusos en público e esta manobra foi anunciada abertamente, do mesmo xeito que as medidas tomadas anteriormente. Os rusos deixaron ver cousas que nunca mostraran previamente: retiraron algúns monumentos rusos, organizaron a evacuación dos civís, sacaron as bandeiras rusas de edificios públicos. Por outra banda, trouxeron máis tropas á cidade, fortificaron os accesos a esta, notáronse preparativos para combates na rúa. É posible que estean a minar a cidade para voala antes da entrada das tropas ucráínas ou despois, remotamente.

Evidentemente, todo o que está pasando na rexión de Khersón débese á presión que as forzas armadas de Ucraína exercen sobre as tropas rusas, facéndoo perder o seu único logro importante nesta campaña, que é unha capital provincial, un centro industrial e porto marítimo e fluvial, e a única conquista rusa na beira occidental do río Dnipró, a vía fluvial principal que divide todo o país en dous.

Trátase dun revés moi grave para Rusia, pero non significa a súa derrota. Non hai indicios de que o repregamento marque un cambio na estratexia terrorista rusa: a intensidade dos combates na fronte de Donbás crece, tamén a dos ataques contra a infraestrutura enerxética en todo o país co propósito de quebrar a vontade de toda a nación a opoñer resistencia ao veciño agresor. Moscova continúa a súa guerra, mantendo invariables os seus obxectivos principais: destruír o Estado de Ucraína independente e a soberanía do pobo ucraniano como tal, se é necesario, exterminando a todo aquel que se opoña á predominación rusa sobre Ucraína.

APARTADOSTEMATICOXEOGRAFICOS

Europa

ETIQUETAS

Europa Guerra Ucraína

IDIOMA

Galego

INVESTIGACION

Relacións Internacionais

Date Created

Novembro 11, 2022

Meta Fields

Autoria : 12106

Datapublicacion : 20221111